

MUNICIPAL

S'atenua la caiguda de la renda a Barcelona, però no la desigualtat

Les rendes mitjanes de la ciutat ara representen el 44% de les famílies, quan el 2007, al començament de la crisi, eren el 58%

JAUME V. AROCA
Barcelona

La renda familiar de Barcelona va continuar caient el 2013, un 0,8% de mitjana, seguint la trajectòria descendent que va iniciar el 2009. Segons aquest indicador teòric, que serveix per conèixer la renda de què disposen els residents a Barcelona, l'any passat va assolir un valor mitjà d'uns 18.800 euros per càpita, mil euros menys que el que els corresponia a l'inici de la crisi econòmica.

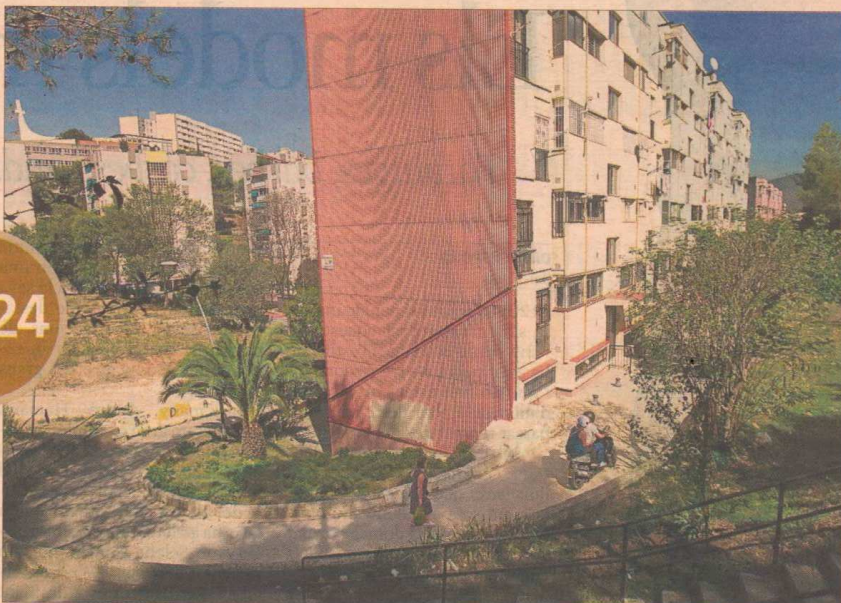
Tot i això, aquest indicador sembla que va començar a rectificar la seva trajectòria de decreixement el 2013 (la reducció del 0,8 és el menor de tota la sèrie), cosa que permet nodrir l'esperança que aquest any 2014 i el 2015 hi pugui haver un repunt positiu.

Si fos així seriem al final d'una llarga recessió en termes de renda familiar que ha deixat un paisatge social considerablement diferent d'aquell amb què va començar. En aquests anys, des del 2007, quan esclata la crisi bancària americana, les rendes mitjanes haurien passat de representar més de la meitat de les famílies barcelonines, un 58,6%, a quedar reduït al 44,3% el 2013. Entretant, les rendes baixes gairebé s'haurien multiplicat per dos i haurien passat de representar el 2007 el 21,7% per convertir-se en el 41,8% de les llars, tot just a tres punts del percentatge de les rendes mitjanes.

Per la seva part, el comportament de les rendes altes apunta també a un deteriorament dels grups més ben remunerats de la ciutat, amb una disminució de gairebé 6 punts entre el 2007, quan comença la crisi, i el 2013. Tot i això, aquest grup ha tingut a l'interior un comportament sig-

ALBERT SANTAMARIA / ARXIU

ANA JIMÉNEZ / ARXIU

UNA DIFERÈNCIA ABISMAL. L'índex de renda del districte de Sarrià-Sant Gervasi (186,7 sobre els 100 de Barcelona) multiplica per tres el de la zona més pobre, Nou Barris (56,2)

nificativament diferent, perquè mentre les rendes altes han disminuït radicalment, les rendes molt altes s'han mantingut inalterables en tot el cicle de la crisi amb un 7,5% de les famílies, i l'últim any fins i tot ha repuntat, fins a arribar al 10,7%. En definitiva, Barcelona tampoc no ha aconseguit escapar-se dels efectes globals de l'anomenada societat del 99 per cent.

El primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Joaquim Forn, va presentar l'informe anual de la renda familiar disponible. Les dades territorialitzades d'aquest informe revelen que la desigualtat entre els districtes i els barris extrems de la ciutat va continuar creixent el 2013. Així, el districte més ric de la ciutat, Sarrià-Sant Gervasi, té una renda mitjana 86 punts per sobre de la mitjana de la ciutat i que multiplica per més de tres el del districte més pobre, Nou Barris. Així, si cada membre de la unitat familiar del districte més ric, Sarrià-Sant Gervasi, disposava d'una renda de 35.000 euros, a Nou Barris aquest indicador amb prou feines passa de 10.000. La diferència entre els dos extrems de la renda territorial ha tornat a créixer entre el 2013 i l'any anterior, seguint la trajectòria divergent que ja va arrencar el 2007.

La lectura més positiva d'aquestes mateixes dades assenyalava que, dels deu districtes de la ciutat, set han deu evolucionar positivament els seus índexs respecte a l'any 2012, i entre aquests hi ha el districte de Ciutat Vella. Contràriament, Sants, Montjuïc, Horta i Nou Barris han baixat.

El primer tinent d'alcalde, Joaquim Forn, va acompanyar aquestes dades d'una anàlisi de la política de despesa social del govern de la ciutat per constatar que l'Ajuntament "gasta més allà on cal", i en aquest sentit va presentar un informe de les inversions territorialitzades per demostrar que on es registren les rendes més altes l'Ajuntament hi ha invertit menys. Així, mentre que a Sarrià s'han invertit 621 euros per habitant, a Nou Barris se n'hi han invertit 969.

Per districtes el que ha acompanyat un volum d'inversió més gran ha estat el de Ciutat Vella, amb més de 2.000 euros per habitant, seguit de Sant Martí i Nou Barris. Globalment, en aquest mandat -incloent-hi el programa pressupostari del 2015- s'han invertit 1.712 milions d'euros.

El tram desdoblant entre Sils i Caldes entra en funcionament

SÍLVIA OLLER
Sils

Set anys després de l'inici de les obres, els cotxes van començar a circular ahir pel tram desdoblant de 6,7 quilòmetres de la carretera N-II entre Caldes de Malavella i Sils. "Ja era hora!", s'exclamava ahir l'alcalde de Caldes, Salvador Balliu. Els treballs van quedar paralitzats el juliol del 2009, dos

anys després de començar, i es van reprendre el 2012. El tram completa la segona peça del puzzle del desdoblament de l'N-II, l'eix viari que al llarg de 80 km connecta de nord a sud la demarcació de Girona. Fins ahir, en aquesta via, per on circulen de mitjana uns 20.000 vehicles cada dia, només s'havia desdoblant un tram de 8 km entre Fornells de la Selva i Caldes. D'aquí a tres anys,

si el calendari previst es compleix, s'acabaran les obres del tram entre Maçanet de la Selva i Sils, de 2,7 km, i al gener es reprendran els treballs entre Medinyà i Orriols. La ministra de Foment, Ana Pastor, va insistir ahir que el desdoblament de l'N-II "és una actuació prioritària" pel gran volum de trànsit que suporta, i va reconèixer que és "una reivindicació històrica" del territori.

MARTÍ ARTALEJO

La ministra Ana Pastor va inaugurar el tram Sils-Caldes